

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1959 Nr. 38

A. TITEL

*Statuut van het Internationale Gerechtshof;
San Francisco, 26 juni 1945*

B. TEKST

De Engelse tekst van het Statuut is bij Koninklijk besluit van 21 december 1945 bekendgemaakt in *Stb.* F 321 (blz. 32-47).

C. VERTALING

D. GOEDKEURING

Zie *Trb.* 1951, 90.

E. BEKRACHTIGING

De bekrachtigingen van het Handvest der Verenigde Naties (*Trb.* 1951, 44 en *Trb.* 1959, 37) gelden ingevolge artikel 93 van het Handvest ook het Statuut van het Internationale Gerechtshof.

F. TOETREDING

Zie *Trb.* 1951, 90 en *Trb.* 1956, 45.

De toetredingen tot het Handvest der Verenigde Naties (*Trb.* 1951, 44 en *Trb.* 1959, 37) gelden ingevolge artikel 93 van het Handvest ook het Statuut van het Internationale Gerechtshof.

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1956, 119.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1951, 90.

II

**Aanvaarding van de verplichte rechtsmacht van het Hof,
op grond van artikel 36 van het Statuut.**

Zie *Trb.* 1951, 90, *Trb.* 1952, 9, *Trb.* 1953, 57, *Trb.* 1956, 45 en 119, *Trb.* 1957, 235.

Onder 3. (Aanvaarding door andere Staten) dient het volgende te worden toegevoegd:

de Soedan

New York, 30 december 1957

„Ik heb de eer in opdracht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken te verklaren uit naam van de Regering van de Republiek van de Soedan, dat in overeenstemming met lid 2 van artikel 36 van het Statuut van het Internationale Gerechtshof, de Regering van de Republiek van de Soedan de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof als ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst verplicht erkent op voorwaarde van wederkerigheid, tot zulk tijdstip waarop kennis zal worden gegeven van beëindiging van deze verklaring, in alle rechtsgeschillen gerezen na 1 januari 1956 ten aanzien van toestanden of feiten, ontstaan na die datum, betreffende:

- (a) de uitlegging van een internationale overeenkomst gesloten of bekrachtigd door de Republiek van de Soedan op of na 1 januari 1956;
- (b) enig vraagpunt van internationaal recht;
- (c) het bestaan van enig feit dat, indien vastgesteld, een schending van een internationale verplichting zou inhouden; dan wel
- (d) de aard of de omvang van de schadevergoeding verschuldigd wegens de schending van een internationale verplichting; met uitzondering van het volgende:
 - (i) geschillen ten aanzien waarvan de partijen een andere wijze van vreedzame beslechting zijn overeengekomen of zullen overeenkomen;
 - (ii) geschillen ten aanzien van aangelegenheden, die wezenlijk vallen binnen de eigen rechtsmacht van de Republiek van de Soedan, ter beoordeling van de Regering van de Republiek van de Soedan;
 - (iii) geschillen voortvloeiende uit gebeurtenissen vallende in enig tijdvak waarin de Republiek van de Soedan als oorlogvoerende bij vijandelijkheden is betrokken.”

(w.g.) YACCOUB OSMAN

Permanent Vertegenwoordiger van
de Soedan bij de Verenigde Naties

België

„Ik verklaar namens de Belgische Regering, dat ik de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof als ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst verplicht erken met betrekking tot enige andere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, in overeenstemming met Artikel 36, lid 2, van het Statuut van het Hof in rechtsgeschillen gerezen na 13 juli 1948 betreffende toestanden of feiten vallende na die dag, uitgezonderd die geschillen ten aanzien waarvan de partijen een andere wijze van vreedzame beslechting zijn overeengekomen of zullen overeengekomen.

Deze verklaring is onderworpen aan bekrachtiging. Zij zal in werking treden op de dag van nederlegging van een akte van bekrachtiging voor een tijdvak van vijf jaar. Na afloop van deze termijn, zal deze verklaring van kracht blijven tot kennis wordt gegeven van haar beëindiging.”

Brussel, 3 april 1958

(w.g.) V. LAROCK

Minister van Buitenlandse Zaken

De verklaring en de akte van bekrachtiging daarvan werden op 17 juni 1958 bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties nedergelegd.

Finland

„Uit naam van de Finse Regering verklaar ik hierbij, dat ik de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof als ipso facto en zonder uitdrukkelijke overeenkomst verplicht erken, met betrekking tot enige andere staat die dezelfde verplichting aanvaardt, dat wil zeggen op voorwaarde van wederkerigheid, in overeenstemming met artikel 36, lid 2, van het Statuut van het Hof, voor een tijdvak van vijf jaar van 25 juni 1958 af. Deze verklaring zal stilzwijgend worden verlengd voor verdere tijdvakken van gelijke duur, tenzij zij zal worden ingetrokken niet later dan zes maanden voor de afloop van zodanig tijdvak. Deze verklaring zal alleen toepasselijk zijn op geschillen gerezen ten aanzien van toestanden of feiten vallende na 25 juni 1958.”

New York, 25 juni 1958

(w.g.) G. A. GRIPENBERG

Permanent Vertegenwoordiger van
Finland bij de Verenigde Naties

Turkije

De verklaring van 22 mei 1947 (zie *Trb.* 1951, 90 blz. 8), welke werd verlengd voor een verder tijdvak van vijf jaar bij een verklaring van 14 april 1954 (zie *Trb.* 1956, 45) werd opnieuw verlengd voor een tijdvak van vijf jaar te rekenen van 23 mei 1957 af, blijkens mededeling van 7 augustus 1958 door de Permanent Vertegenwoordiger van Turkije bij de Verenigde Naties aan de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties.

Japan

New York, 15 september 1958

„Ik heb de eer, in opdracht van de Minister van Buitenlandse Zaken, uit naam van de Regering van Japan te verklaren dat Japan, in overeenstemming met lid 2 van artikel 36 van het Statuut van het Internationale Gerechtshof, de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof als ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst verplicht erkent met betrekking tot enige andere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt en op voorwaarde van wederkerigheid, in alle geschillen die rijzen op of na de dag van deze verklaring ten aanzien van toestanden en feiten vallende na dezelfde dag en die niet op andere wijze van vreedzame beslechting worden opgelost.

Deze verklaring is niet toepasselijk op geschillen, waarover de partijen zijn overeengekomen of zullen overeenkomen deze aan bindende arbitrale of gerechtelijke einduitspraken te onderwerpen.

Deze verklaring zal van kracht blijven voor een tijdvak van vijf jaar en daarna totdat zij zal worden beëindigd door een schriftelijke kennisgeving.

„Ik heb de eer etc.”

(w.g.) KOTO MATSUDAIRA

Permanent Vertegenwoordiger van
Japan bij de Verenigde Naties

het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland

New York, 26 november 1958

„Ik heb de eer in opdracht van Harer Majesteits Minister van Buitenlandse Zaken, uit naam van de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland te verklaren, dat zij de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof als ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst op voorwaarde van wederkerigheid verplicht aanvaardt in overeenstemming met lid 2 van artikel 36 van het Statuut van het Hof, tot zodanig tijdstip waarop kennis zal worden gegeven van beëindiging van die aanvaarding, in alle geschillen gerezen na 5 februari 1930 ten aanzien van toestanden of feiten vallende na dezelfde dag, anders dan:

- (i) geschillen ten aanzien waarvan partijen bij het geschil een andere wijze van vreedzame beslechting zijn overeengekomen of zullen overeenkomen;
- (ii) geschillen met de Regering van enig ander land dat lid is van het Britse Gemenebest, welke geschillen zullen worden beslecht op zodanige wijze als Partijen zijn overeengekomen of zullen overeenkomen;

- (iii) geschillen ten aanzien van aangelegenheden die krachtens het volkenrecht uitsluitend onder de rechtsmacht van het Verenigd Koninkrijk vallen;
- (iv) geschillen gerezen ten gevolge van gebeurtenissen voorgevallen tussen 3 september 1939 en 2 september 1945;
- (v) onverminderd de gelding van alinea (iv) hierboven, geschillen voortvloeiend uit of betrekking hebbend op enige vijandelijkheden, oorlog, staat van oorlog of vijandelijke dan wel militaire bezetting, waarbij de Regering van het Verenigd Koninkrijk betrokken is of is geweest;
- (vi) geschillen betreffende enig vraagpunt met betrekking tot of voortvloeiende uit gebeurtenissen voorgevallen voor de dag van deze Verklaring die, waren zij voor die datum het onderwerp geweest van een geding voor het Internationale Gerechtshof, uitgesloten zouden zijn geweest van 's Hofs verplichte rechtsmacht krachtens het tweede gedeelte van het voorbehoud genummerd (v) in de vorige Verklaring van het Verenigd Koninkrijk van 18 april 1957¹⁾ namelijk dat gedeelte dat aanving met de woorden „of betreffende een aangelegenheid” en eindigde met de woorden „afhankelijke gebieden”;
- (vii) geschillen betreffende alle aangelegenheden, die krachtens enigerlei verdrag, conventie of andere internationale overeenkomst of akte, waarbij het Verenigd Koninkrijk Partij is, van verplichte berechting of arbitrage zijn uitgesloten;
- (viii) geschillen, ten aanzien waarvan scheidsrechterlijke of gerechtelijke gedingen worden gevoerd of zijn gevoerd met enige Staat, die ten tijde van het begin van deze gedingen niet zelf de verplichte rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof had aanvaard; en
- (ix) geschillen, ten aanzien waarvan een andere Partij bij het geschil de verplichte rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof 'alleen heeft aanvaard met betrekking tot of ten behoeve van het geschil; of waar de aanvaarding van 's Hofs verplichte rechtsmacht vanwege enige andere Partij bij het geschil minder dan twaalf maanden voor de inschrijving van het rekwes, waarbij het geschil voor het Hof wordt gebracht, was nedergelegd of bekrachtigd.

De Regering van het Verenigd Koninkrijk behoudt zich tevens het recht voor om te allen tijde door middel van een kennisgeving aan de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties, en met ingang op het tijdstip van zodanige kennisgeving, de bovengenoemde voorbehouden,

¹⁾ Zie *Trb.* 1957, 235, blz. 5.

of dezulke die later zijn toegevoegd, aan te vullen, te wijzigen of in te trekken.

Ik heb de eer etc.”

(w.g.) PIERSON DIXON

Kennisgeving van beëindiging der verklaring van 18 april 1957 (*Trb.* 1957, 235) geschiedde op 26 november 1958.

III

Zie *Trb.* 1956, 45 en 119.

IV en V

Zie *Trb.* 1956, 45.

Uitgegeven de *zevenentwintigste* april 1959.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.